Ruffen

Ruffen är hamnens själ och hjärta.
Den har en lång tradition. Den har varit en viktig samlingsplats för dem som haft sin utkomst från havet. Kvinnor och barn var inte välkomna att gå in i ruffen. Här har "Ruffagubbarna" samlats på morgnarna och diskuterat. Gubbarna har kommit och gått. Det har också själva byggnaden som i svåra stormar spolats bort men alltid ersatts. Vid varmare väderlek kunde man sitta och filosofera på ljugarbänken vid den soliga södersidan. Idag kan man slå sig ned bredvid en ständigt närvarande "Ruffagubbe" skapad av Jonas Högström.

Den första kända ruffen låg ungefär där flaggstången idag är placerad. En ny ruff byggdes 1881 i samband med byggnationen av den nya hamnen, men den ödelades av julstormen 1902. Dagens ruff uppfördes 1903. Ovanför ingången hänger namnskylten OLYMPE KUYPER. Den härstammar från en tysk brigg som förliste vid Kullabergs norra sida vid Ablahamn 1882.

Turismen

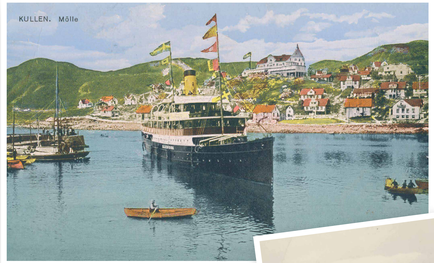

Redan år 1844 kom det första turistfartyget till Mölle. Fartyget fick ankra på redden, och passagerarna tas iland med mindre båtar. Efter invigningen av den nya hamnen 1881 kom ordinarie ångbåtstrafik igång 1882 med propellerångaren Höganäs, tillhörande Ångfartsaktieboläget Skånska Kusten. Den trafikerade sträckan Skanör – Mölle och anlöpte Malmö, Barsebäck, Landskrona, Ven, Råå, Helsingborg, Viken och Höganäs. Det kunde ligga tre passagerabåtar i Mölle hamn en sommarsöndag. När första världskriget bröt ut upphörde turistströmmen, men återkom några år senare. Många passagerarfartyg har under årens lopp angjort Mölle hamn. S/s Hälsingborg gjorde under åren 1912-1939 kanske flest turer. Sankt Ibb var i verksamhet fram till 1961. Ångfartyget Agnete kan ha gjort tjänst på sträckan Mölle – Gilleleje ytterligare ett par år.

Under 1900-talet fick fartygstrafiken konkurrens av tågen som anlände på den nyanlagda järnvägen 1910. Tågen gav nya möjligheter för turister från Danmark och Tyskland att besöka Mölle som fått en uppsjö av hotell och pensionat. Det var ett glatt liv. Povel Ramel sjöng om Mölle by the sea.

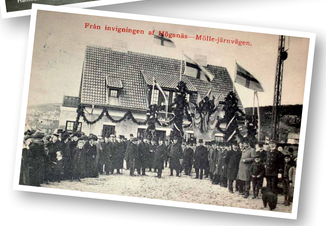

Konstnären Tom Petersen besökte Mölle 1882 och skrev med en suck hem till Danmark, i svensk översättning:

"Med en suck över sin dåliga karaktär följer man med ner till hamnen, vars yttersta pir man nu ser ångfartyget Höganäs runda. Söndagen är den enda dag i veckan man har ångfartygstrafik med omvärlden, så det är en stor begivenhet i Mölle, som annars saknar större sådana. Den långa piren utgör efter sin förmåga byns "Langelinje", och ganska livligt kan det gå till, särskilt när vädret är vackert. Först och främst är det de infödda mölleborna, "töser och pojkar och gubbar och kvinnor", som ställer upp sig på ett slags galleri på det låga bröstvärnet ut mot havet. Framför detta rör sig "beaumonden" [vackra folket], som av en slump. Det sägs att i fjol uppehöll sig över 300 svenska och danska gäster här under feriesäsongen. Hela församlingen går nu och undrar om "några bekanta är med båten". Denna lägger till, och allt eftersom passagerarna går iland, mönstras de av församlingen. Har man en sådan tur, eller otur – vilketdera är en smaksak – att få gäster, blir det först ett överdådigt välkomnande, varefter man till nöds kan hinna med ett bad innan middagen. För detta ändamål kanske gästen söker efter ett badetablissemang, men förgäves. Visserligen finns ett så kallat badhus, men detta är förbehållet det täcka könet. Männen har valt det bättre stället, som de i många år fått behålla. De går ut till hamnfyren, och ett tu tre, i hela byns åsyn, hoppar de huvudstupa i vattnet."

Julstormen och ombyggnaden 1907

Kallbadhusen

Mölle blev känt för havsbaden och de skandalösa gemensamhetsbaden vid Ransvik. Sommargästerna kunde också välja att bada på Mölle. Det har funnits flera kallbadhus på pirarna. Det första byggdes på slutet av 1800-talet, men spolades bort av den stora julstormen 1902. Ett stort kallbadhus, med separat herr- och damavdelning tillkom på samma plats något senare. Huset var gulmålat med vita knutar, och byggt på nedslagen järnräls. Varje höst monterades anläggningen ner för att åter byggas upp på våren. Detta höll man på med fram till isvintern 1942. Troligen bidrog andra världskriget, med nedgång i turismen, till beslutet att inte uppföra det igen.

Många svåra stormar har under tidernas lopp dragit in över Kullen. En av de värsta var "Julstormen" som inträffade natten mellan den 25 och 26 december 1902. De förtöjda båtarna slet sig loss och drev iland, och de som inte blev sönderslagna var lätt räknade. Ruffen slogs i spillror. Den tämligen nybyggda hamnen kunde inte stå emot de tilltagande brottsjöarna.

Den yttre delen raserades, och badhusen både vid stora och lilla hamnen slogs sönder. Sedan den raserade hamnen legat orörd ett par år, fick hamnstyrelsen statsbidrag för restaurering av hamnen. Det blev ett arbete som sträckte sig över två år. 1907 var den nya hamnen färdig, och det är den hamn som tjänat Mölle under 1900-talet.